

անցեր է. վասն զի ըստ Տին սովորութեան, եղիպտոսէն բերել տրուած Ապոնեան (եպիսկոպոսը) ճիշտ տան հազար թաղէի կը նստի եղեր. նաև սա զի տաւորութեամբ ալ նոյն եկեղեցականները իր բովը պահել կուզէ եղեր որպէս զի Գեր. եպիսկոպոսին մեռամբ օր մը թաղաւոր կարենայ օձուիլ. իսկ Նոցին սրբութեան այնչափ երկար ժամանակ լուր չըկրնայ տակերնուն պատճառը, թէ՛ նամակ յանձնելու յարմար մէկը երբէք չգտնելին և. թէ՛ ճամբայներուն ապահով չըլլալն է եղեր:

Կեր ազատեալ եկեղեցականաց անձնախրութեամբ յանձն առած տաժանկի ճանապարհորդութեան պատմութիւնը ահա այս տեղ լմնցունելէն ետքը, Հապէշատունի կացութեան վրայօր ալ ակնարկ մը ընելը պատշաճ կը դատուի:

Հապէշատուն կանոնաւոր թաղաւոր մը կամ տիրապետ չունի, այլքանի մը իշխանապետութիւն կամ լաւ ևս է ըսել, աստատմապետութեան բաժնուած է, որմնց թիւն այսօրուան օրս չորս է, եւ տիրապետաց անուններն ալ մեծեւեայններն են. Տէճած Գաւա, Թէկրի երկրին իշխան, Վալիշում Կօլաղի, Ամարայի-Աէնիլի (որ թագաւորացն ըսել է եւ Հապէշօր կը կարծեն որ նոյն սերունդը Գաւթ մարգարէի ցեղէն սերեալ է), Շօտի երկրին. եւ Կօայի Տէնթա, Կօճամի իշխան. ասիացն այս թիւը երբեմն կամ աւելիի եւ կամ մէկի կիջնայ, սրովհետեւ տիրապետութիւնը աւելի զօրագունին է. ով որ յաղթօղ կիճէ, ան կը գրուէ այս ինչ կամ այն ինչ երկիրը, այնպէս զի բոլոր Հապէշատուն աստատմութեան կեդրոն մը դարձած է միշտ. այսօրուան իշխանաց մէջ միայն Տէճած Գաւան դարուս քաղաքակրթութեան խիստ հակամէտ կերելի, եւ կաշխատի որ օր ըստ օրէ իւր տիրապետական երկիրը ընդարձակելով բոլոր ժողովրդեան կացութիւնը բարձրէ. բայց որովհետեւ զօրութեամբ միայն կրնայ հասնիլ իւր նպատակին, Անդղիոյ կառավարութենէն պաշտօնակալ մը խնդրած է որ իւր զօրքերը երոսպական ծեւով կրճէ. նա ալ անմիջապէս Գըրնէլ (ղնդապետ) Գըրհամ անուն մէկը դրկի է, որ հիմա զօրաց կրթութեանը կը պարտալի եղեր, ինչպէս նաև ուրիշ երոսպայիներ ալ բերել տուեր է թէ՛ թնգանօթ և երեսակ ծուլելու, և թէ՛ զէնք ու վառօղջիմել տալու համար:

Նամակիս երկարութեանը համար ընթերցողաց ներդրամութիւնը խնդրելով, և յուսարով սրտուած մանրամասն տղեկութիւնները հետաքրքրական կրթական ըլլալ համազօրաց,

Մնամ.
Տը. Գ. Յ. Ս. Մ. 1917.
(Մ--ի- Բ. 407):

ՊԱՇՏՏՈՆԱԿԱՆ ՅԵՂԵԿՈՒԹԻՒՆԻՔ

ՅՕՐԱԳՐՈՒԹԵԱՆՑ ՍԻՆՕԳԻ

Վ.եկ. 5:—Ու անահայրն ս. Աստուածածին Անապատի Ազուլիայ՝ ծերունի՝ Աբթ. Ահարօն վարդապետն Տեր Գրիգորեանց, ըստ խնդրանայն արձակեցաւ յիշեալ Անապատի վանահայրութեան պաշտօնէն, և փոխադրեցաւ ՚ի ս. Գրիգոր Լուսաւորչի վանքին Շօուլիայ:

19:—Շամախույ Ու իճակին Կօնստանդուլիոյ առաջարկութեան համեմատ՝ Թօփիշէն գեղջ Խալայէլ քահանայն Սարգիսբէկեան, յաղազս ծայրացիղ անհնազանդութեան և անուղղաց գնացիցն՝ իտարաւ զրկեցաւ քահանայական պաշտօնէն:

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

ՔՐԻՍՏՈՆԵԱԿԱՆ ԿՐՕՆԸ

ԳԻՏՈՒԹԱՆՑ ԹՇՆԱՄԻ ԶԷ:

Աշխարհիս մէջ կան այնպիսի կրօններ՝ որ գիտութեանց հետ չ'են կարող ընկերանալ. բայց Վրխատնէական կրօնը կարող է համաձայն և անվեհեր հաշտութեան ձեռք կարկառել ամենայն գիտութեանց և նոցա հետ զուգընթաց գնալ: Գիտութիւնը սահմանելով ստոյգ հմտութիւն բնութեան անյիղի օրինաց ներքև իրերաց հետ կցորդուած արարածոց և նոցա առ միմեանս վերաբերութեանց, ճշմարիտ կրօնին ոչ կ'իճէ մնասերու անկարող պիտք է լինի, այլ հարկաւոր է որ ճշմարիտ կրօնը իբրև թաղուհի ի մէջ օրիորդաց և աղախնեաց՝ ծառայութիւն ընդունի ի համարէն գիտութեանց: